

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Ottende Afdeling)

6. juli 2017*

»Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer – sagsøgerens navn omfattet – tilpasning af påstandene – processkrift indgivet i den afdøde appellants navn og på dennes vegne«

I sag C-505/16 P,

angående en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 23. september 2016,

Olga Stanislavivna Yanukovych i egenskab af arving til Viktor Viktorovych Yanukovych, Donetsk (Ukraine), ved T. Beazley, QC,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Rådet for Den Europæiske Union ved P. Mahnič Bruni og J.-P. Hix, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

Europa-Kommissionen, først ved S. Bartelt og J. Norris-Usher, derefter ved E. Paasivirta og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras (refererende dommer), samt dommerne J. Malenovský og D. Šváby,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med artikel 181 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

- 1 Olga Stanislavivna Yanukovych har i appelskriftet nedlagt påstand om ophævelse af kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. juli 2016, Yanukovych mod Rådet (T-347/14, herefter »den appellerede kendelse«, EU:T:2016:433), for så vidt som Retten ved denne kendelse forkastede hendes påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 24, s. 16), Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 25), Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 24, s. 1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 1), for så vidt som de vedrører Viktor Viktorovych Yanukovych (herefter »de omtvistede retsakter«).

Retsforskrifter

- 2 Artikel 1, stk. 1 og 2, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) bestemmer:

»1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af de personer, der er identificeret som ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af ukrainske statsmidler, og personer, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser i Ukraine, og fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, der er opført på listen i bilaget, indefrysnes.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget.«
- 3 I punkt 10 i bilaget til afgørelse 2014/119, der har overskriften »Liste over de personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 1«, er nævnt navnet på Viktor Viktorovych Yanukovych, der er identificeret som »søn af den tidligere præsident, medlem af det ukrainske parlament Radaen« med den begrundelse, at der er tale om en person, der er genstand for efterforskning i Ukraine for deltagelse i forbrydelser i forbindelse med underslæb med ukrainske statslige midler og den ulovlige overførsel heraf ud af Ukraine.
- 4 Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1) kræver vedtagelse af de omhandlede restriktive foranstaltninger og fastsætter den nærmere måde, hvorpå disse foranstaltninger skal gennemføres, med en ordlyd, der i det væsentlige er identisk med den, der fremgår af den pågældende afgørelse.
- 5 I punkt 10 i bilag I til denne forordning, der har overskriften »Liste over de fysiske og juridiske personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 2«, er nævnt navnet på Viktor Viktorovych Yanukovych og de samme oplysninger som dem, der fremgår af punkt 10 i bilaget til afgørelse 2014/119.
- 6 Afgørelse 2014/119 er blevet ændret bl.a. ved afgørelse 2015/143 og afgørelse 2015/364, og forordning nr. 208/2014 er blevet ændret bl.a. ved forordning 2015/138 og gennemførelsesforordning 2015/357.

7 Med disse retsakter blev de restriktive foranstaltninger, der var iværksat over for Viktor Viktorovych Yanukovych, således forlænget indtil den 6. juni 2015, dog med følgende begrundelse:

»Person, som de ukrainske myndigheder har gjort til genstand for efterforskning for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver. Person med tilknytning til en udpeget person (den tidligere ukrainske præsident Viktor Fedorovych Yanukovych), som de ukrainske myndigheder har gjort til genstand for en straffesag for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver.«

8 Ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/876 af 5. juni 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 142, s. 30) og ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/869 af 5. juni 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 142, s. 1) blev Viktor Viktorovych Yanukovychs navn fjernet fra listen over de personer, der var undergivet restriktive foranstaltninger i henhold til afgørelse 2014/119 og forordning nr. 208/2014.

Retsforhandlingerne for Retten og den appellerede kendelse

9 Der er redegjort for retsforhandlingerne for Retten og den retlige begrundelse for den appellerede kendelse i henholdsvis den appellerede kendelses præmis 17-34 og præmis 38-95. For så vidt angår den foreliggende appelsag kan disse sammenfattes som følger.

10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. maj 2014 anlagde Viktor Viktorovych Yanukovych sag med påstand om annullation af afgørelse 2014/119 og forordning nr. 208/2014, for så vidt som disse retsakter vedrørte ham.

11 Viktor Viktorovych Yanukovych døde den 20. marts 2015.

12 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 8. april 2015 indgav Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant i sin klients navn en anmodning om tilpasning for at tage hensyn til de omtvistede retsakter.

13 Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant anlagde samtidig i sin klients navn et søgsmål registreret på Rettens Justitskontor som sag T-172/15 med påstand om annullation af disse retsakter (herefter »det andet annullationssøgsmål«).

14 I anmodningen om tilpasning og det andet annullationssøgsmål præciserede Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant, at Viktor Viktorovych Yanukovych var afgået ved døden kort tid forinden. Han oplyste endvidere, at proceduren med henblik på udpegning af Viktor Viktorovych Yanukovychs retssuccessor pågik i Ukraine, og at det var sandsynligt, at Viktor Viktorovych Yanukovychs enke ville være hans arving. Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant anmodede derfor om udsættelse af sagen, indtil retssuccessoren var blevet udpeget, og indtil der var truffet en afgørelse om videreførelse af sagen.

15 Formanden for Rettens Niende Afdeling besluttede ved afgørelse af 13. juli 2015 i henhold til artikel 69, litra d), i Rettens procesreglement at udsætte sagen indtil den 31. oktober 2015.

16 Ved kendelse af 16. juli 2015, Yanukovych mod Rådet (T-172/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:569), afviste Retten det andet annullationssøgsmål med den begrundelse, at det var anlagt af Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant efter hans klients død.

17 Ved skrivelse af 30. oktober 2015 tilførte Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant sagens akter en dødsattest og anførte, at Viktor Viktorovych Yanukovychs enke og enearving, Olga Stanislavivna Yanukovych, havde til hensigt at videreføre sagen, idet grundene til, at hun fortsat havde

søgsmålsinteresse til trods for, at Viktor Viktorovych Yanukovychs navn var blevet slettet fra listen over de personer, der var omfattet af de restriktive foranstaltninger i henhold til afgørelse 2014/119 og forordning nr. 208/2014, blev præciseret.

- 18 Ved skrivelse af 17. marts 2016 anmodede Rettens Justitskontor parterne om bl.a. at tage stilling til de konsekvenser, der i annullationssøgsmålet eventuelt skulle drages, dels vedrørende tilpasningen af påstandene, dels vedrørende kendelse af 16. juli 2015, Yanukovych mod Rådet (T-172/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:569). Parterne besvarede spørgsmålene inden for de fastsatte frister.
- 19 Retten fastslog i den appellerede kendelses præmis 38-75 under henvisning til flere domme afsagt af Retten vedrørende de samme retlige spørgsmål som dem, der var genstand for annullationssøgsmålet, at opførelsen af Viktor Viktorovych Yanukovychs navn på listen over de personer, der var omfattet af de restriktive foranstaltninger i henhold til afgørelse 2014/119 og forordning nr. 208/2014, ikke overholdt kriterierne for udpegelse af de personer, der skulle være omfattet af disse foranstaltninger, og som var fastsat i denne afgørelse. Retten afviste følgelig søgsmålet og annullerede afgørelse 2014/119 og forordning nr. 208/2014.
- 20 Disse præmisser i den appellerede kendelse er ikke genstand for den foreliggende appel.
- 21 Retten undersøgte i den appellerede kendelses præmis 76-95 spørgsmålet om, hvorvidt den påstand om annullation af de omtvistede retsakter, der var nedlagt i anmodningen om tilpasning, som blev indgivet den 8. april 2015, kunne antages til realitetsbehandling.
- 22 Retten fastslog i den appellerede kendelses præmis 82, at vurderingen af, hvorvidt en sådan anmodning kunne antages til realitetsbehandling, skulle foretages på grundlag af den situation, der forelå på tidspunktet for stævningens indlevering.
- 23 Retten fastslog i denne kendelses præmis 83, at Viktor Viktorovych Yanukovychs repræsentant i sin klients navn havde indgivet en anmodning om tilpasning af de oprindelige påstande, der var nedlagt i stævningen i første instans, og at det ikke fremgik af sagsakterne, at denne anmodning var indgivet på vegne af sagsøgeren.
- 24 I den nævnte kendelses præmis 84 konstaterede Retten, at Viktor Viktorovych Yanukovych var afgået ved døden på det tidspunkt, hvor denne anmodning blev indgivet, og fastslog, at anmodningen om tilpasning skulle afvises.
- 25 I samme kendelses præmis 85-92 forkastede Retten forskellige argumenter, som appellanten havde fremsat.
- 26 Retten fastslog endelig, at tilpasningen af stævningen og dermed annullationssøgsmålet skulle afvises, for så vidt som de vedrørte de omtvistede retsakter.

Parternes påstande for Domstolen

- 27 Appellanten har nedlagt følgende påstande:
 - Punkt 2 og 4 i den appellerede kendelses konklusion ophæves.
 - Punkt 3 i den appellerede kendelses konklusion ophæves, for så vidt som Domstolen finder, at Rådet for Den Europæiske Union i henhold til dette punkt kun tilpligtedes at betale de af appellanten afholdte omkostninger, men ikke den afdødes omkostninger.

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på den mundtlige forhandling og dommen, eller subsidiært:
 - De omtvistede retsakter annulleres.
 - Rådet tilpligtes, for så vidt som Domstolen finder, at Retten ikke allerede har gjort dette, at betale både de af appellanten afholdte omkostninger og de af afdøde afholdte omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden nedlagt i stævningen.
 - Rådet tilpligtes at betale appellants omkostninger, herunder de af afdøde afholdte omkostninger, for så vidt angår annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.

28 Rådet har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen.
- Subsidiært frifindelse for påstanden om annullation af de omtvistede retsakter.

29 Europa-Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det andet appelanbringende afvises.
- De andre appelanbringender forkastes som åbenbart ugrundede.
- Appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

30 Det fremgår af procesreglementets artikel 181, at Domstolen, når det er åbenbart, at en appel helt eller delvist skal afvises, eller når den helt eller delvist er åbenbart ugrundet, når som helst, på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten, ved begrundet kendelse kan beslutte helt eller delvist at afvise eller forkaste appellen.

31 Denne bestemmelse skal bringes i anvendelse i forbindelse med den foreliggende appelsag.

Parternes argumenter

32 Appellanten har med det første anbringende anført, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelses præmis 84, 89 og 92 fastslog, at anmodningen om tilpasning skulle afvises, eftersom den var blevet indgivet i Viktor Viktorovych Yanukovychs navn efter hans død, idet Retten derved foretog en vurdering af, om anmodningen om tilpasning kunne antages til realitetsbehandling, på grundlag af den situation, der forelå på det tidspunkt, hvor denne anmodning blev indgivet.

33 Efter appellants opfattelse burde Retten have undersøgt, om den nævnte anmodning kunne antages til realitetsbehandling, ud fra en samlet bedømmelse af de relevante faktiske omstændigheder, nemlig at annullationssøgsmålet skulle antages til realitetsbehandling, idet dette søgsmål var blevet anlagt, før Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden, at Viktor Viktorovych Yanukovych havde ønsket, at der skulle indgives en anmodning om tilpasning, at en sådan anmodning var blevet indgivet af og på

vegne af appellanten i hendes egenskab af de facto retssuccessor og arving efter afdøde, og at appellanten på det tidspunkt, hvor det blev undersøgt, om den nævnte anmodning kunne antages til realitetsbehandling, var blevet udpeget som legal arving med tilbagevirkende kraft.

- 34 Appellanten har med det andet anbringende anført, at det fremgår af sagens akter, at Rettens konstateringer er indholdsmæssigt urigtige, og at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af de beviser, som den har fået forelagt.
- 35 Appellanten er således af den opfattelse, at den konstatering af, at anmodningen om tilpasning ikke blev udfærdiget eller indgivet på hendes vegne, der fremgår af den appellerede kendelses præmis 83 og 87, er indholdsmæssigt og åbenbart urigtig, og at den er resultatet af en urigtig gengivelse. Appellanten har anført, at Viktor Viktorovych Yanukovych havde besluttet at indgive en anmodning om tilpasning, og at den afdødes enke eller forældre i henhold til ukrainsk ret automatisk indtræder som retssuccessor, når der er forløbet en periode på seks måneder.
- 36 Disse forskellige omstændigheder fremgår af punkt 2 i anmodningen om tilpasning, af en e-mail af 7. april 2015, som appellanten har sendt til Viktor Viktorovych Yanukovychs advokat, af bemærkninger fremsat over for Retten den 3. juli 2015 og af en e-mail af 30. oktober 2015 fra Viktor Viktorovych Yanukovychs advokat, hvorved Retten fik meddelelse om, at appellanten var udpeget som arving og retssuccessor efter den afdøde, og i hvilken forbindelse det blev nævnt, at appellanten fortsat havde søgsmålsinteresse.
- 37 Appellanten har endvidere anført, at hun som de facto retssuccessor efter Viktor Viktorovych Yanukovych har godkendt anmodningen om tilpasning, og at denne kunne indgives.
- 38 Appellanten har med det tredje anbringende anført, at Retten begik en retlig fejl, idet den behandlede spørgsmålet om, hvorvidt anmodningen om tilpasning kunne antages til realitetsbehandling, på samme måde som spørgsmålet om, hvorvidt det andet annulationssøgsmål kunne antages til realitetsbehandling. Appellanten har anført, at der er en væsentlig forskel mellem de faktiske omstændigheder i de to søgsmål, hvilket burde have givet Retten anledning til at anlægge en forskellig tilgang til anmodningerne om udsættelse. Den omstændighed, at anmodningen om tilpasning førte til en udsættelse af sagen, mens dette ikke skete i det andet annulationssøgsmål, skabte en berettiget forventning, idet Retten således ikke fastslog, at denne anmodning ikke kunne antages til realitetsbehandling som følge af, at den var indgivet efter tidspunktet for Viktor Viktorovych Yanukovychs død.
- 39 Appellanten har endvidere anført, at selv om hun på det tidspunkt, hvor Retten tog stilling til, om det andet annulationssøgsmål kunne antages til realitetsbehandling, ikke var blevet udpeget som retssuccessor og legal arving, var hun blevet således udpeget på tidspunktet for den appellerede kendelse. Appellanten har heraf udledt, at betingelserne i EUF-traktaten for at antage anmodningen om tilpasning til realitetsbehandling var overholdt.
- 40 Endelig har appellanten anført, at Rettens konklusion om, at anmodningen om tilpasning ikke kunne antages til realitetsbehandling, har den virkning, at hun som retssuccessor og arving efter den afdøde er blevet frataget sin ret til adgang til retsmidler, uden at der er givet nogen form for begrundelse for at fratage hende denne ret, hvilket er i strid med Domstolens praksis. Appellanten har bemærket, at Rettens argumentation i den appellerede kendelses præmis 87 fører til, at en sagsøger er nødsaget til at anlægge flere forebyggende søgsmål i forskellige egenskaber.
- 41 Rådet og Kommissionen er af den opfattelse, at det første og det tredje anbringende skal forkastes som åbenbart ugrundede, og at det andet anbringende skal afvises fra realitetsbehandling.

Domstolens bemærkninger

- 42 De tre appelanbringender, som skal behandles samlet, har i det væsentlige til formål at anfægte dels udpegningen af den person, på vegne af hvilken anmodningen om tilpasning blev indgivet, dels det tidspunkt, hvor spørgsmålet om, hvorvidt denne anmodning kunne antages til realitetsbehandling, blev behandlet.
- 43 Hvad for det første angår udpegningen af den person, på vegne af hvilken anmodningen om tilpasning blev indgivet, skal det bemærkes, at Retten i den appellerede kendelses præmis 83, efter at have henvist til, at Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden den 20. marts 2015, bemærkede, at dennes repræsentant den 8. april 2015 på dennes vegne indgav en anmodning om tilpasning, og at det ikke fremgik af sagsakterne, at denne anmodning var blevet udfærdiget på vegne af appellant.
- 44 Retten fastslog på baggrund af denne konstatering i den appellerede kendelses præmis 84, at den nævnte anmodning ikke kunne antages til realitetsbehandling, idet Viktor Viktorovych Yanukovych var afgået ved døden, inden denne anmodning blev indgivet.
- 45 Appellanten har med de argumenter, der er sammenfattet i denne kendelses præmis 35-37, i det væsentlige anført, at Retten foretog den i denne kendelses præmis 43 nævnte konstatering som følge af en urigtig gengivelse af selve anmodningen om tilpasning og visse andre sagsakter og beviser i sagen.
- 46 Det må imidlertid på baggrund af en læsning af den anmodning om tilpasning, der indgår i sagsakterne for første instans, og som Retten har fremsendt til Domstolen i henhold til artikel 167, stk. 2, i Domstolens procesreglement, fastslås, at det formelt fremgår af denne anmodning, at den er indgivet på vegne af Viktor Viktorovych Yanukovych.
- 47 Det er korrekt, at det af punkt 2 i den samme anmodning fremgår, at Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden den 20. marts 2015, at processen til udpegning af dennes retssuccessor fortsat pågik på tidspunktet for indgivelsen af den nævnte anmodning, at de ukrainske myndigheder endnu ikke havde udpeget appellant som retssuccessor, og at hun havde en forventning om at kunne tilkendegive sin interesse i at videreføre søgsmålet, når hun var blevet udpeget som retssuccessor efter Viktor Viktorovych Yanukovych.
- 48 Disse oplysninger, som Retten i øvrigt har sammenfattet korrekt i den appellerede kendelses præmis 86, bekræfter tværtimod konstateringen af, at anmodningen om tilpasning blev indgivet på vegne af Viktor Viktorovych Yanukovych, idet det heraf fremgår, at der på tidspunktet for indgivelsen af den nævnte anmodning ikke var udpeget en retssuccessor, og at appellant endnu ikke havde videreført sagen, men alene havde et ønske om at gøre dette på et senere tidspunkt.
- 49 Under disse omstændigheder foretog Retten ikke en urigtig gengivelse af indholdet af anmodningen om tilpasning ved i den appellerede kendelses præmis 25 og 83 at konstatere, at denne anmodning var blevet indgivet i Viktor Viktorovych Yanukovychs navn, og at det ikke fremgik af sagsakterne, at denne anmodning var blevet indgivet i appellants navn og på hendes vegne. Appellants modsatrettede påstande skal derfor forkastes som ugrundede.
- 50 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at da identiteten på den person, på vegne af hvilken anmodningen om tilpasning var blevet indgivet, klart fremgik af denne anmodning, påhvilede det ikke Retten at identificere en anden person som den, på vegne af hvilken den nævnte anmodning var blevet indgivet (jf. i denne retning dom af 12.11.2015, Elitaliana mod Eulex Kosovo, C-439/13 P, EU:C:2015:753, præmis 74).

- 51 Retten foretog heller ikke en urigtig gengivelse af de andre sagsakter og beviser, som appellanten har henvist til. Hvad angår de bemærkninger, som appellanten fremsatte over for Retten den 3. juli 2015, skal det konstateres, at appellanten ikke præcist har forklaret, hvorledes Retten har foretaget en urigtig gengivelse af disse sagsakter og beviser. Under alle omstændigheder fremgår det af den appellerede kendelses præmis 86, 88 og 91, at Retten korrekt har sammenfattet disse sagsakter og beviser uden at foretage en urigtig gengivelse heraf. Hvad angår appellans e-mail af 7. april 2015 og e-mailen af 30. oktober 2015 fra appellans advokat, som appellanten også har henvist til, er det tilstrækkeligt at bemærke, at Retten ikke har nævnt disse e-mails i den appellerede kendelse, og Retten kan derfor ikke foreholdes, at den har foretaget en urigtig gengivelse heraf.
- 52 Hvad for det andet angår de forskellige argumenter, som appellanten har fremsat med henblik på at anfægte Rettens konklusion om, at Unionens retsinstitansers bedømmelse af, om anmodningen om tilpasning skulle antages til realitetsbehandling, skulle foretages med udgangspunkt i tidspunktet for indgivelsen af denne anmodning, bemærkes, at eftersom Retten med føje og uden at foretage en urigtig gengivelse heraf fastslog, at den nævnte anmodning blev indgivet på vegne af Viktor Viktorovych Yanukovych, kunne denne anmodning kun antages til realitetsbehandling, for så vidt som den var blevet indgivet, før Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden.
- 53 Appellanten har imidlertid ikke anfægtet, at anmodningen om tilpasning blev indgivet til Rettens Justitskontor på den dato, der er nævnt i denne kendelses præmis 43, og som ligger efter det tidspunkt, hvor Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden. Denne anmodning kunne derfor kun antages til realitetsbehandling, såfremt bedømmelsen af formaliteten vedrørende denne anmodning blev foretaget på et tidspunkt, der lå før indgivelsen og før det tidspunkt, hvor Viktor Viktorovych Yanukovych afgik ved døden. Som Domstolen allerede har fastslået, skal spørgsmålet om, hvorvidt en sag kan antages til realitetsbehandling, imidlertid bedømmes på grundlag af den situation, der forelå på tidspunktet for stævningens eller anmodningen om tilpasnings indlevering (jf. i denne retning dom af 27.11.1984, Bensider m.fl. mod Kommissionen, 50/84, EU:C:1984:365, præmis 8).
- 54 Det af appellanten fremsatte argument om, at bedømmelsen af, om anmodningen om tilpasning kunne antages til realitetsbehandling, burde have været foretaget på grundlag af situationen på et tidspunkt, der lå efter indgivelsen af denne anmodning, skal i øvrigt forkastes som irrelevant. Selv om det antages, at et sådant tidspunkt kunne fastlægges, forholder det sig nemlig ikke desto mindre således, at Viktor Viktorovych Yanukovych allerede var afgået ved døden på det tidspunkt, hvor der blev foretaget en bedømmelse af, om den anmodning om tilpasning, der var indgivet i hans navn, kunne antages til realitetsbehandling.
- 55 Det skal tilføjes, at den omstændighed, at den anmodning om tilpasning, der var indgivet i Viktor Viktorovych Yanukovychs navn, ikke kunne antages til realitetsbehandling, ikke har haft den virkning, at appellanten som retssuccessor og arving efter den afdøde er blevet frataget sin ret til adgang til retsmidler.
- 56 Således som Retten har nævnt i den appellerede kendelses præmis 87, kunne appellanten have anlagt et søgsmål i sit eget navn og på egne vegne med påstand om annullation af de omtvistede retsakter, eller tilkendegivet sin interesse i en videreførelse af den sag, som hendes ægtefælle havde indledt, ved at have tilpasset påstandene vedrørende disse retsakter, dvs. ved at indgive en anmodning om tilpasning i sit eget navn og på egne vegne.
- 57 For det tredje skal argumentet om, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til den omstændighed, at sagen var blevet udsat, efter at anmodningen om tilpasning var blevet indgivet, mens dette ikke skete i det andet annullationssøgsmål, forkastes som irrelevant. Appellanten kan nemlig ikke drage nogen konsekvenser af den fordel, som hun opnåede ved udsættelsen af sagen i første instans.

- 58 Endelig og for det fjerde skal det bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at når alle de øvrige anbringender i en appelsag er blevet forkastet, må påstandene om, at Rettens afgørelse om sagsomkostningerne er retsstridig, afvises i medfør af artikel 58, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, hvorefter der ikke kan iværksættes appel alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse (dom af 9.6.2016, PROAS mod Kommissionen, C-616/13 P, EU:C:2016:415, præmis 88, og kendelse af 12.1.2017, Europäischer Tier- und Naturschutz og Giesen mod Kommissionen, C-343/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:10, præmis 24).
- 59 Da appellanten ikke har fået medhold i sine appelanbringender, skal argumentet om fordelingen af sagsomkostningerne herefter afvises.
- 60 Det følger af samtlige de ovenstående betragtninger, at den foreliggende appelsag skal forkastes i det hele i henhold til artikel 181 i Domstolens procesreglement.

Sagsomkostninger

- 61 I henhold til procesreglementets artikel 184, stk. 2, træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge.
- 62 I henhold til samme reglements artikel 138, stk. 1, der i medfør af reglementets artikel 184, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 63 Da Rådet har nedlagt påstand om, at appellanten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og appellanten har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og betale Rådets omkostninger.
- 64 I henhold til artikel 140, stk. 1, i Domstolens procesreglement, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, bærer Kommissionen sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Ottende Afdeling):

- 1) Appellen forkastes.**
- 2) Olga Stanislavivna Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.**
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.**

Underskrift